

พัฒนาการทางวากยสัมพันธ์ในเชิงคุณภาพ

ในบทนี้จะแสดงผลการวิเคราะห์โครงสร้างของหน่วยถ้อย ผู้วิจัยแบ่งการเสนอออกเป็น 6 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 แสดงลักษณะของหน่วยถ้อยที่เป็นหน่วยสร้าง (construction) และหน่วยถ้อยที่ไม่เป็นหน่วยสร้าง (non-construction) ของผู้เล่าเรื่องแต่ละกลุ่มอายุ และการเปรียบเทียบจำนวนของหน่วยถ้อยที่เป็นหน่วยสร้าง (construction) และหน่วยถ้อยที่ไม่เป็นหน่วยสร้าง (non-construction) ของผู้เล่าเรื่องแต่ละกลุ่มอายุ ส่วนที่ 2 แสดงการเปรียบเทียบจำนวนของหน่วยถ้อยที่เป็นประโยค ได้แก่ ประโยคความเดียว ประโยคความรวม และประโยคความซ้อน ของผู้เล่าเรื่องแต่ละกลุ่มอายุ ส่วนที่ 3 แสดงการเปรียบเทียบจำนวนของหน่วยถ้อยที่เป็นอนุประโยค ได้แก่ อนุประโยคเชื่อม และอนุประโยคขยาย ของผู้เล่าเรื่องแต่ละกลุ่มอายุ ส่วนที่ 4 แสดงการเปรียบเทียบจำนวนของหน่วยถ้อยที่เป็นวลี ได้แก่ นามวลี กริยาวลี บุพบทวลี วิเศษณ์วลี และคุณศัพท์วลี ของผู้เล่าเรื่องแต่ละกลุ่มอายุ และส่วนที่ 5 แสดงการเปรียบเทียบความซับซ้อนของโครงสร้างของหน่วยถ้อยที่เป็นประโยคของผู้เล่าเรื่องแต่ละกลุ่มอายุ

5.1 โครงสร้างของหน่วยถ้อยในการเล่าเรื่อง

การวิเคราะห์หน่วยถ้อยเริ่มจากการนิยามหน่วยถ้อยแต่ละประเภท แล้วจำแนกและเจงนับหน่วยถ้อยแต่ละประเภท หลังจากนั้นใช้เกณฑ์ในการหาอัตราร้อยละของหน่วยถ้อยแต่ละประเภทดังกล่าวในบทที่ 3

จากการวิเคราะห์หน่วยถ้อยในการเล่าเรื่องของเด็กกลุ่มอายุ 3 ปี รวม 509 หน่วยถ้อย ผู้วิจัยพบหน่วยถ้อยที่เป็นหน่วยสร้างรวม 8 ประเภท ดังนี้

1. ประโยคความเดียว เช่น เด็กนั่ง# (3:1) เด็กนอนอยู่## (3:3) เด็กตกพื้น# (3:4) หมาลงไป# (3:8) หมากระโดดลงไป# (3:9) กวางห้อย# (3:10) หน่วยถ้อยประเภทนี้ปรากฏในการเล่าเรื่องของเด็กกลุ่มอายุ 3 ปี ทุกคน มีจำนวนร้อยละ 25.74 ของจำนวนของหน่วยถ้อยทั้งหมด
2. ประโยคความรวม เช่น เด็กก็ไปเจอกบและลงมาค่อยค่อยลงและเห็นลูกกบ# (3:2) ตื่นมาเค้าก็เลยตกใจ# (3:6) หน่วยถ้อยประเภทนี้ปรากฏในการเล่าเรื่องของเด็กกลุ่มอายุ 3 ปี ทุกคน มีจำนวนร้อยละ 7.66 ของจำนวนของหน่วยถ้อยทั้งหมด

3. ประโยคความซ้อน เช่น *นี่กว่ากบอยู่ในนี้##* (3:6) หน่วยถ้อยประเภทนี้ปรากฏในการเล่าเรื่องของเด็กกลุ่มอายุ 3 ปี 8 คน ใน 10 คน มีจำนวนร้อยละ 5.50 ของจำนวนของหน่วยถ้อยทั้งหมด
4. อนุประโยคเชื่อม เช่น *และกบก็โผล่ออกมา##* (3:1) *แล้วเด็กลงไปว่ายน้ำ#* (3:4) *แล้วหมามันก็วิ่งเล่น#* (3:5) *กบก็เลยตกลงมาด้วย#* (3:6) *แล้วกบจะออกมาจากในโหล#* (3:8) *แล้วเด็กคนนั้นอยู่กับพ่อ#* (3:10) หน่วยถ้อยประเภทนี้ปรากฏในการเล่าเรื่องของเด็กกลุ่มอายุ 3 ปี ทุกคน มีจำนวนร้อยละ 37.13 ของจำนวนของหน่วยถ้อยทั้งหมด
5. อนุประโยคขยาย เช่น *ว่ากบหายไปไหน##* (3:1) *พ่อเค้าเอากบมาได้#* (3:6) หน่วยถ้อยประเภทนี้ปรากฏในการเล่าเรื่องของเด็กกลุ่มอายุ 3 ปี 3 คน ใน 10 คน มีจำนวนร้อยละ 0.98 ของจำนวนของหน่วยถ้อยทั้งหมด
6. นามวลี เช่น *สิบตัว#* (3:2) *สีชมพู##* (3:3) *เด็ก#* (3:4) *นก#* (3:6) *หมา#* (3:7) *น้ำผึ้ง#* (3:9) *ตัว#* (3:10) หน่วยถ้อยประเภทนี้ปรากฏในการเล่าเรื่องของเด็กกลุ่มอายุ 3 ปี 9 คน ใน 10 คน มีจำนวนร้อยละ 5.50 ของจำนวนของหน่วยถ้อยทั้งหมด
7. กริยาวลี เช่น *สนุก##* (3:3) *บินอยู่#* (3:6) *เรียกอยู่#* (3:9) หน่วยถ้อยประเภทนี้ปรากฏในการเล่าเรื่องของเด็กกลุ่มอายุ 3 ปี 8 คนใน 10 คน มีจำนวนร้อยละ 4.13 ของจำนวนของหน่วยถ้อยทั้งหมด
8. บุพบทวลี (PP) เช่น *ที่นี้#* (3:7) *เหมือนอีกา#* (3:8) หน่วยถ้อยประเภทนี้ปรากฏในการเล่าเรื่องของเด็กกลุ่มอายุ 3 ปี 3 คนใน 10 คน มีจำนวนร้อยละ 0.59 ของจำนวนของหน่วยถ้อยทั้งหมด

ส่วนหน่วยถ้อยที่ไม่เป็นหน่วยสร้าง ซึ่งจะกล่าวถึงรายละเอียดต่อไป ปรากฏในการเล่าเรื่องของเด็กกลุ่มอายุ 3 ปี ทุกคน มีจำนวนร้อยละ 12.77 ของจำนวนของหน่วยถ้อยทั้งหมด

หน่วยถ้อยของเด็กกลุ่มอายุ 5 ปี ที่วิเคราะห์จากหน่วยถ้อยทั้งหมดจำนวน 753 หน่วยถ้อย ผู้วิจัยพบหน่วยถ้อยที่เป็นหน่วยสร้างรวม 9 ประเภท ดังนี้

1. ประโยคความเดียว เช่น *ขวดครอบหัวไว้##* (5:1) *เขากำลังดูหมา#* (5:2) *เด็กตื่นขึ้นมา#* (5:5) *เด็กดูหมา#* (5:6) *เด็กนอน#* (5:8) *เค้ามีกบตัวหนึ่ง#* (5:10) หน่วยถ้อยประเภทนี้ปรากฏในการเล่าเรื่องของเด็กกลุ่มอายุ 5 ปี ทุกคน มีจำนวนร้อยละ 23.37 ของจำนวนของหน่วยถ้อยทั้งหมด
2. ประโยคความรวม เช่น *แล้วเด็กก็โผล่มาดูสุนัขก็รีบกระโดดลงไป#* (5:1) *เด็กก็กระโดดลงมาแล้วก็อุ้มหมาแล้วหมาก็เลียแก้มเขา##* (5:3) *เด็กนอนหลับกับ*

- กระโดดออกไป# (5:5) หน่วยถ้อยประเภทนี้ปรากฏในการเล่าเรื่องของเด็กกลุ่มอายุ 5 ปี 8 คนใน 10 คน มีจำนวนร้อยละ 5.98 ของจำนวนของหน่วยถ้อยทั้งหมด
3. ประโยคความซ้อน เช่น พอกะรอกออกมาเด็กก็บีบจมูก# (5:5) เด็กบอกว่าเงียบเงียบ## (5:6) สุนัขก็เขย่าต้นไม้จนรังผึ้งหล่นลงมา# (5:7) หน่วยถ้อยประเภทนี้ปรากฏในการเล่าเรื่องของเด็กกลุ่มอายุ 5 ปี 9 คนใน 10 คน มีจำนวนร้อยละ 6.24 ของจำนวนของหน่วยถ้อยทั้งหมด
  4. อนุประโยคเชื่อม เช่น แล้วสุนัขก็ตื่นมาด้วย# (5:2) แล้วผึ้งก็ออกมา## (5:4) แล้วหมากรี้ขึ้น# (5:5) แล้วเด็กเด็กโยนหมาลงไปข้างล่าง## (5:6) แล้วก็มีพระจันทร์# (5:8) หน่วยถ้อยประเภทนี้ปรากฏในการเล่าเรื่องของเด็กกลุ่มอายุ 5 ปี ทุกคน มีจำนวนร้อยละ 26.83 ของจำนวนของหน่วยถ้อยทั้งหมด
  5. อนุประโยคขยาย เช่น พ่อเด็กตกน้ำ# (5:4) พ่อเด็กดู# (5:5) เพราะทำขวดแตก## (5:7) หน่วยถ้อยประเภทนี้ปรากฏในการเล่าเรื่องของเด็กกลุ่มอายุ 5 ปี 7 คนใน 10 คน มีจำนวนร้อยละ 3.59 ของจำนวนของหน่วยถ้อยทั้งหมด
  6. นามวลี เช่น เด็ก# (5:1) สุนัขเขา# (5:2) แก้ว# (5:3) นกฮูก# (5:4) ขอบหน้าต่าง# (5:5) กบ# (5:6) คอควาย# (5:7) ต้นไม้# (5:8) เก้าอี้# (5:9) หน่วยถ้อยประเภทนี้ปรากฏในการเล่าเรื่องของเด็กกลุ่มอายุ 5 ปี ทุกคน มีจำนวนร้อยละ 7.84 ของจำนวนของหน่วยถ้อยทั้งหมด
  7. กริยาวลี เช่น หลับ# (5:1) อยู่# (5:2) พุด# (5:3) ไล่ไป# (5:7) หน่วยถ้อยประเภทนี้ปรากฏในการเล่าเรื่องของเด็กกลุ่มอายุ 5 ปี 8 คนใน 10 คน มีจำนวนร้อยละ 4.12 ของจำนวนของหน่วยถ้อยทั้งหมด
  8. บุพบทวลี เช่น ในโพรง# (5:2) ในร่องเท้า# (5:7) จากห้องนอน# (5:9) หน่วยถ้อยประเภทนี้ปรากฏในการเล่าเรื่องของเด็กกลุ่มอายุ 5 ปี 7 คนใน 10 คน มีจำนวนร้อยละ 2.26 ของจำนวนของหน่วยถ้อยทั้งหมด
  9. วิเศษณ์วลี เช่น ป่าว# (5:3) หน่วยถ้อยประเภทนี้ปรากฏในการเล่าเรื่องของเด็กกลุ่มอายุ 5 ปี 2 คนใน 10 คน มีจำนวนร้อยละ 0.27 ของจำนวนของหน่วยถ้อยทั้งหมด
- ส่วนหน่วยถ้อยที่ไม่เป็นหน่วยสร้าง ซึ่งจะกล่าวถึงรายละเอียดต่อไป ปรากฏในการเล่าเรื่องของเด็กกลุ่มอายุ 5 ปี 8 คนใน 10 คน มีจำนวนร้อยละ 19.52 ของจำนวนของหน่วยถ้อยทั้งหมด

หน่วยถ้อยของเด็กกลุ่มอายุ 9 ปี ที่วิเคราะห์จากหน่วยถ้อยทั้งหมดจำนวน 1,081 หน่วยถ้อย ผู้วิจัยพบหน่วยถ้อยที่เป็นหน่วยสร้างรวม 10 ประเภท ดังนี้

1. ประโยคความเดียว เช่น เขาเลี้ยงหมาไว้ตัวหนึ่ง## (9:2) รังกระรอกออกมา## (9:3) ขวดแก้วว่างเปล่า# (9:5) เด็กน้อยดูในรองเท้า# (9:7) ทอมพูด# (9:9) เขาเสียใจมาก# (9:10) หน่วยถ้อยประเภทนี้ปรากฏในการเล่าเรื่องของเด็กกลุ่มอายุ 9 ปี ทุกคน มีจำนวนร้อยละ 25.07 ของจำนวนของหน่วยถ้อยทั้งหมด
2. ประโยคความรวม เช่น เจ้าตัวตุนก็พูดเจ้าตัวตุนก็พุ่งออกมาและก๊ากจุมูกเด็กน้อย## (9:7) หมากก็เขย่าแล้วก็เห่า# (9:8) หน่วยถ้อยประเภทนี้ปรากฏในการเล่าเรื่องของเด็กกลุ่มอายุ 9 ปี ทุกคน มีจำนวนร้อยละ 4.44 ของจำนวนของหน่วยถ้อยทั้งหมด
3. ประโยคความซ้อน เช่น หลังจากนั้นเด็กชายพอดูเสร็จจนเบื่อ# (9:5) ทอมกับเพื่อนพรายเมื่อตื่นขึ้นมาก็รู้สึกประหลาดใจมาก# (9:9) หน่วยถ้อยประเภทนี้ปรากฏในการเล่าเรื่องของเด็กกลุ่มอายุ 9 ปี ทุกคน มีจำนวนร้อยละ 6.48 ของจำนวนของหน่วยถ้อยทั้งหมด
4. อนุประโยคเชื่อม เช่น เขาจึงหา## (9:1) เจ้าเต๋บี่ก็ตีมกลิน# (9:4) ตัวตุนก็ออกมาจากโพรง# (9:6) นกฮูกก็ทำตาม# (9:7) หมากก็หา# (9:8) เจ้ากบตัวนั้นก็กระโดดออกมาจากขวด## (9:9) หน่วยถ้อยประเภทนี้ปรากฏในการเล่าเรื่องของเด็กกลุ่มอายุ 9 ปี ทุกคน มีจำนวนร้อยละ 16.37 ของจำนวนของหน่วยถ้อยทั้งหมด
5. อนุประโยคขยาย เช่น เมื่อนกฮูกไปแล้ว# (9:1) หลังจากนั้นจอห์นได้ค้นหาทุกที่ทุกมุมของห้อง# (9:4) พอร์ซิ่งตกลงมา# (9:8) จนหัวของมันติดอยู่ในนั้น# (9:9) หน่วยถ้อยประเภทนี้ปรากฏในการเล่าเรื่องของเด็กกลุ่มอายุ 9 ปี 9 คนใน 10 คน มีจำนวนร้อยละ 3.61 ของจำนวนของหน่วยถ้อยทั้งหมด
6. นามวลี เช่น หมากของเขา# (9:1) เจ้ากบ# (9:2) ตาม้าตาเรือ# (9:4) ครอบคร้วของกบทั้งสอง# (9:5) ลีอกก็# (9:6) เด็กผู้ชายคนนั้น# (9:7) ไม้ต้นหนึ่ง# (9:8) เจ้ากบตัวนั้น# (9:9) ขวดโหล# (9:10) หน่วยถ้อยประเภทนี้ปรากฏในการเล่าเรื่องของเด็กกลุ่มอายุ 9 ปี ทุกคน มีจำนวนร้อยละ 14.52 ของจำนวนของหน่วยถ้อยทั้งหมด
7. กริยาวลี เช่น ดู# (9:1) กำลัง# (9:2) ได้ไป# (9:3) หาลง# (9:4) มี# (9:5) ตะโกน# (9:6) แดก# (9:7) หายไป# (9:8) ไปพบ# (9:10) หน่วยถ้อยประเภทนี้ปรากฏในการเล่าเรื่องของเด็กกลุ่มอายุ 9 ปี 9 คนใน 10 คน มีจำนวนร้อยละ 5.27 ของจำนวนของหน่วยถ้อยทั้งหมด
8. บุพบทวลี เช่น เหมือนเสียงกบ# (9:1) ในห้องนอนของเด็กชายคนหนึ่ง# (9:2) บนหัวของกวาง# (9:3) ที่ก้อนหิน# (9:4) กับสุนัขของเขา# (9:6) ที่ในป่า# (9:8) ที่ต้นไม้# (9:10) หน่วยถ้อยประเภทนี้ปรากฏในการเล่าเรื่องของเด็กกลุ่มอายุ 9 ปี ทุกคน มีจำนวนร้อยละ 3.33 ของจำนวนของหน่วยถ้อยทั้งหมด

9. วิเศษณ์วลี เช่น *ต่อไป#* (9:3) *ทำไมนะ#* (9:4) หน่วยถ้อยประเภทนี้ปรากฏในการเล่าเรื่องของเด็กกลุ่มอายุ 9 ปี 3 คนใน 10 คน มีจำนวนร้อยละ 0.74 ของจำนวนของหน่วยถ้อยทั้งหมด
10. คุณศัพท์วลี เช่น *ใหญ่มาก#* (9:5) *ตื้นตื้น#* (9:7) หน่วยถ้อยประเภทนี้ปรากฏในการเล่าเรื่องของเด็กกลุ่มอายุ 9 ปี 2 คนใน 10 คน มีจำนวนร้อยละ 0.19 ของจำนวนของหน่วยถ้อยทั้งหมด

ส่วนหน่วยถ้อยที่ไม่เป็นหน่วยสร้าง ซึ่งจะกล่าวถึงรายละเอียดต่อไป ปรากฏในการเล่าเรื่องของเด็กกลุ่มอายุ 9 ปี ทุกคน มีจำนวนร้อยละ 19.98 ของจำนวนของหน่วยถ้อยทั้งหมด

หน่วยถ้อยของเด็กกลุ่มอายุ 11 ปี ที่วิเคราะห์จากหน่วยถ้อยทั้งหมดจำนวน 973 หน่วยถ้อย ผู้วิจัยพบหน่วยถ้อยที่เป็นหน่วยสร้างรวม 10 ประเภท ดังนี้

1. ประโยคความเดียว เช่น *เด็กและหมาหลับ#* (11:2) *ขวดโหลแตก#* (11:3) *เราต้องออกตระเวนหากบกัน#* (11:4) *ทอมและหมาของทอมได้สนใจกับตัวนี้มาก#* (11:5) *เขากำลังนอนหลับอยู่#* (11:6) *เขาเลี้ยงกบเอาไว้ตัวหนึ่ง#* (11:7) *มันสวย#* (11:8) *บ๊อกกับตุ๊กก็ได้มานอนที่เตียงนอน#* (11:10) หน่วยถ้อยประเภทนี้ปรากฏในการเล่าเรื่องของเด็กกลุ่มอายุ 11 ปี ทุกคน มีจำนวนร้อยละ 26.52 ของจำนวนของหน่วยถ้อยทั้งหมด
2. ประโยคความรวม เช่น *เขารับเปลี่ยนเสื้อผ้าและออกตามหากบตัวนั้น#* (11:1) *สุนัขก็เลยเข่าต้นไม้แล้วก็เห่า#* (11:3) *ฝั่งที่ไล่ตามหมาน้อยส่วนโทนี่ก็ไปดูโพรงที่ต้นไม้#* (11:4) *เด็กคนนั้นก็หาตามต้นไม้ก็ไม่เจอ#* (11:6) *เด็กก็ลงมาจับเจ้าสุนัขขึ้นสุนัขก็เลียเด็ก##* (11:8) หน่วยถ้อยประเภทนี้ปรากฏในการเล่าเรื่องของเด็กกลุ่มอายุ 11 ปี 9 คนใน 10 คน มีจำนวนร้อยละ 5.65 ของจำนวนของหน่วยถ้อยทั้งหมด
3. ประโยคความซ้อน เช่น *เด็กก็เจ็บที่จมูกเนื่องจากกระต่ายชนเด็ก##* (11:8) หน่วยถ้อยประเภทนี้ปรากฏในการเล่าเรื่องของเด็กกลุ่มอายุ 11 ปี ทุกคน มีจำนวนร้อยละ 6.06 ของจำนวนของหน่วยถ้อยทั้งหมด
4. อนุประโยคเชื่อม เช่น *แต่เขาก็ยังไม่พบ##* (11:1) *และหมาได้กระโดดลงไป#* (11:3) *เขาก็ตกใจมาก#* (11:6) *แก้วก็ได้แตกออก#* (11:7) *สุนัขก็ได้เล่นกับฝั่ง#* (11:8) *แล้วส่วนหมาก็คอยมอง#* (11:9) หน่วยถ้อยประเภทนี้ปรากฏในการเล่าเรื่องของเด็กกลุ่มอายุ 11 ปี ทุกคน มีจำนวนร้อยละ 16.03 ของจำนวนของหน่วยถ้อยทั้งหมด

5. อนุประโยคขยาย เช่น **เพราะว่านกสูกนี้โผล่มาจากโพรงไม้# (11:3) หลังจากนั้นพอเขายืน# (11:7) หน่วยย่อยประเภทนี้ปรากฏในการเล่าเรื่องของเด็กกลุ่มอายุ 11 ปี 8 คนใน 10 คน มีจำนวนร้อยละ 2.47 ของจำนวนของหน่วยย่อยทั้งหมด**
6. นามวลี เช่น **โหลขวดหนึ่ง## (11:1) เด็กและหมา# (11:2) หมาน้อย# (11:3) กบ# (11:4) พ่อของทอม# (11:5) เด็กชายคนหนึ่ง# (11:6) กบของเขา# (11:7) เจ้ากบน้อย# (11:8) หมา# (11:9) บ๊อกกับดุกกี้# (11:10) หน่วยย่อยประเภทนี้ปรากฏในการเล่าเรื่องของเด็กกลุ่มอายุ 11 ปี ทุกคน มีจำนวนร้อยละ 13.16 ของจำนวนของหน่วยย่อยทั้งหมด**
7. กริยาวลี เช่น **มี# (11:1) กระโดด# (11:2) ทำ# (11:3) ไป# (11:7) ล้ม# (11:8) ลงมา# (11:9) แอบเข้าไป# (11:10) หน่วยย่อยประเภทนี้ปรากฏในการเล่าเรื่องของเด็กกลุ่มอายุ 11 ปี 8 คนใน 10 คน มีจำนวนร้อยละ 7.30 ของจำนวนของหน่วยย่อยทั้งหมด**
8. บุพบทวลี เช่น **ที่รังผึ้ง# (11:2) กับสุนัขของเขา# (11:3) ที่บ้านหลังหนึ่ง# (11:5) หน่วยย่อยประเภทนี้ปรากฏในการเล่าเรื่องของเด็กกลุ่มอายุ 11 ปี 9 คนใน 10 คน มีจำนวนร้อยละ 2.98 ของจำนวนของหน่วยย่อยทั้งหมด**
9. คุณศัพท์วลี เช่น **ใหญ่# (11:5) หน่วยย่อยประเภทนี้ปรากฏในการเล่าเรื่องของเด็กกลุ่มอายุ 11 ปี 2 คนใน 10 คน มีจำนวนร้อยละ 0.21 ของจำนวนของหน่วยย่อยทั้งหมด**
10. วิเศษณ์วลี เช่น **ใหม่# (11:10) หน่วยย่อยประเภทนี้ปรากฏในการเล่าเรื่องของเด็กกลุ่มอายุ 11 ปี คนเดียว มีจำนวนร้อยละ 0.10 ของจำนวนของหน่วยย่อยทั้งหมด**
ส่วนหน่วยย่อยที่ไม่เป็นหน่วยสร้าง ซึ่งจะกล่าวถึงรายละเอียดต่อไป ปรากฏในการเล่าเรื่องของเด็กกลุ่มอายุ 11 ปี ทุกคน มีจำนวนร้อยละ 19.53 ของจำนวนของหน่วยย่อยทั้งหมด

หน่วยย่อยของกลุ่มผู้ใหญ่ ที่วิเคราะห์จากหน่วยย่อยทั้งหมดจำนวน 1,427 หน่วยย่อย ผู้วิจัยพบหน่วยย่อยที่เป็นหน่วยสร้างรวม 10 ประเภท ดังนี้

1. ประโยคความเดียว เช่น **พระจันทร์ขึ้นมาจากหน้าต่าง# (ผู้ใหญ่:2) ทอมมีเอาลูกกบน้อยใส่ไว้ในโหล# (ผู้ใหญ่:4) ทอมมีตกใจมาก# (ผู้ใหญ่:6) รังร่วงลงมา# (ผู้ใหญ่:7) เจ้ากบแอบอยู่รีเปล่า# (ผู้ใหญ่:8) ทั้งสองตกลงมาในลำธารน้ำ# (ผู้ใหญ่:9) เค้จอกกับโพรงไม้# (ผู้ใหญ่:10) หน่วยย่อยประเภทนี้ปรากฏในการเล่าเรื่องของกลุ่มผู้ใหญ่ ทุกคน มีจำนวนร้อยละ 27.82 ของจำนวนของหน่วยย่อยทั้งหมด**
2. ประโยคความรวม เช่น **เค้จอบมันขึ้นมาแล้วก็อุ้มมันไว้# (ผู้ใหญ่:5) แล้วมันก็ค่อยคลานออกจากบนหน้าต่างแล้วมันก็มุดหายออกไป# (ผู้ใหญ่:6) มันก็เลยวิ่งแล้วก็**

- พาดัวของทอมเนี่ยะ# (ผู้ใหญ่:10) หน่วยถ้อยประเภทนี้ปรากฏในการเล่าเรื่องของกลุ่มผู้ใหญ่ ทุกคน มีจำนวนร้อยละ 5.75 ของจำนวนของหน่วยถ้อยทั้งหมด
3. ประโยคความซ้อน เช่น สองทอมมีก็เลยตัดสินใจออกไปตามหาว่าลูกกบนั้นอยู่ในไหน# (ผู้ใหญ่:4) ทอมตกใจพลัดตกลงมาจากต้นไม้เพราะว่ามีนกฮูกโผล่ออกมา# (ผู้ใหญ่:5) หน่วยถ้อยประเภทนี้ปรากฏในการเล่าเรื่องของกลุ่มผู้ใหญ่ ทุกคน มีจำนวนร้อยละ 12.54 ของจำนวนของหน่วยถ้อยทั้งหมด
  4. อนุประโยคเชื่อม เช่น กบก็ตกลง# (ผู้ใหญ่:2) แต่กบก็ไม่ได้อยู่ในนั้น# (ผู้ใหญ่:3) ทอมมีกับบ๊อบบ๊อบก็ออกไปตามหาข้างนอกบ้าน# (ผู้ใหญ่:4) เค้าก็ขึ้นไปนอนบนเตียงกับเจ้าตูบของเค้า# (ผู้ใหญ่:5) ขวดโหล่นั้นก็ติดอยู่กับคอของหมา# (ผู้ใหญ่:6) กบก็ได้ออกจากขวดแก้วไป# (ผู้ใหญ่:7) เขาก็เข้าไปนอน# (ผู้ใหญ่:9) กบก็กระโดดออกมาจากโหลแก้วนะครั้บ# (ผู้ใหญ่:10) หน่วยถ้อยประเภทนี้ปรากฏในการเล่าเรื่องของกลุ่มผู้ใหญ่ ทุกคน มีจำนวนร้อยละ 15.49 ของจำนวนของหน่วยถ้อยทั้งหมด
  5. อนุประโยคขยาย เช่น ระหว่างที่กบบอกตกลงนั้นนะ# (ผู้ใหญ่:2) ขณะที่ทอมมีเข้าไปตามหาอยู่ในรังตัวตุ่น# (ผู้ใหญ่:4) หลังจากนั้นเขาดูกบ# (ผู้ใหญ่:7) จนรังผึ้งมันตกลงมา# (ผู้ใหญ่:8) ที่เขารักมาก# (ผู้ใหญ่:9) หน่วยถ้อยประเภทนี้ปรากฏในการเล่าเรื่องของกลุ่มผู้ใหญ่ ทุกคน มีจำนวนร้อยละ 4.70 ของจำนวนของหน่วยถ้อยทั้งหมด
  6. นามวลี เช่น ดิกก็กับปีเตอร์# (ผู้ใหญ่:1) เจ้ากบ## (ผู้ใหญ่:2) ทอม# (ผู้ใหญ่:5) เจ้าดิก# (ผู้ใหญ่:7) ลูกกบตัวนี้## (ผู้ใหญ่:9) หน่วยถ้อยประเภทนี้ปรากฏในการเล่าเรื่องของกลุ่มผู้ใหญ่ 9 คนใน 10 คน มีจำนวนร้อยละ 10.30 ของจำนวนของหน่วยถ้อยทั้งหมด
  7. กริยาวลี เช่น หาไป# (ผู้ใหญ่:1) ไม่มี# (ผู้ใหญ่:2) ตะโกนหา# (ผู้ใหญ่:4) ลงไปดู# (ผู้ใหญ่:7) หา# (ผู้ใหญ่:9) หน่วยถ้อยประเภทนี้ปรากฏในการเล่าเรื่องของกลุ่มผู้ใหญ่ 9 คนใน 10 คน มีจำนวนร้อยละ 3.64 ของจำนวนของหน่วยถ้อยทั้งหมด
  8. บุพบทวลี เช่น บนก้อนหินใหญ่นั้น# (ผู้ใหญ่:2) พร้อมด้วยหมาของตัว# (ผู้ใหญ่:8) หน่วยถ้อยประเภทนี้ปรากฏในการเล่าเรื่องของกลุ่มผู้ใหญ่ 9 คนใน 10 คน มีจำนวนร้อยละ 3.08 ของจำนวนของหน่วยถ้อยทั้งหมด
  9. วิเศษณ์วลี เช่น ชักพัค# (ผู้ใหญ่:7) หน่วยถ้อยประเภทนี้ปรากฏในการเล่าเรื่องของกลุ่มผู้ใหญ่ 5 คนใน 10 คน มีจำนวนร้อยละ 0.56 ของจำนวนของหน่วยถ้อยทั้งหมด

10. คุณศัพท์วลี เช่น *กลวงเก่า#* (ผู้ใหญ่:6) หน่วยย่อยประเภทนี้ปรากฏในการเล่าเรื่องของกลุ่มผู้ใหญ่ 3 คนใน 10 คน มีจำนวนร้อยละ 0.35 ของจำนวนของหน่วยย่อยทั้งหมด

ส่วนหน่วยย่อยที่ไม่เป็นหน่วยสร้าง ซึ่งจะกล่าวถึงรายละเอียดต่อไป ปรากฏในการเล่าเรื่องของกลุ่มผู้ใหญ่ ทุกคน มีจำนวนร้อยละ 15.77 ของจำนวนของหน่วยย่อยทั้งหมด

นอกจากหน่วยย่อยที่เป็นหน่วยสร้าง จำนวน 10 ประเภทแล้ว ผู้วิจัยยังพบหน่วยย่อยที่ไม่ได้เป็นหน่วยสร้างรวม 9 ประเภท ดังนี้

1. ประโยคกับคำเชื่อม เช่น *พ่อแม่กับหัวเราะแล้วก็บอกว่า#* (ผู้ใหญ่:2) หน่วยย่อยประเภทนี้ปรากฏในการเล่าเรื่องของผู้เล่าเรื่องทุกกลุ่มอายุ ยกเว้นเด็กกลุ่มอายุ 3 ปี
2. อนุประโยคกับคำเชื่อม เช่น *กว้างก็วิ่งไปแล้วก็#* (9:3) *มันบอกหมาน้อยว่า#* (11:4) หน่วยย่อยประเภทนี้ปรากฏในการเล่าเรื่องของผู้เล่าเรื่องทุกกลุ่มอายุ และปรากฏในการเล่าเรื่องของเด็กกลุ่มอายุ 9 ปี ทุกคน
3. วลีกับคำเชื่อม เช่น *ของหนูและ#* (9:1) *เด็กที่#* (3:1) *ของหนูและ#* (9:1) *โองที่#* (11:7) *ขอนไม้แล้วก็#* (ผู้ใหญ่:8) หน่วยย่อยประเภทนี้ปรากฏในการเล่าเรื่องของผู้เล่าเรื่องทุกกลุ่มอายุ ยกเว้นเด็กกลุ่มอายุ 5 ปี
4. วลีกับอนุประโยคและคำเชื่อม เช่น *ที่ชายป่าแล้วร้องตะโกนบอกเจ้ากบว่า#* (9:2) *บนกองทรายและตะโกนว่า#* (11:4) *ซุงท่อนไม้ท่อนหนึ่งที่ตายแล้วที่#* (ผู้ใหญ่:5) หน่วยย่อยประเภทนี้ปรากฏในการเล่าเรื่องของเด็กกลุ่มอายุ 9 ปี 11 ปี และกลุ่มผู้ใหญ่
5. วลีกับประโยค เช่น *เจ้าลูกกบตัวที่เค้าเก็บได้และช่วยเหลือไว้#* (ผู้ใหญ่:9) หน่วยย่อยประเภทนี้ปรากฏเฉพาะในการเล่าเรื่องของเด็กกลุ่มอายุ 5 ปี และกลุ่มผู้ใหญ่
6. วลีกับอนุประโยค เช่น *รองเท้าว่ามีกับปาว#* (3:6) *กบว่าอยู่#* (5:3) *ในป่าและได้ไปเจอผึ้ง##* (9:1) *โหนดที่อยู่บนหัวกวาง#* (11:4) หน่วยย่อยประเภทนี้ปรากฏในการเล่าเรื่องของผู้เล่าเรื่องทุกกลุ่มอายุ
7. ประโยคกับหน่วยที่ไม่เป็นหน่วยสร้าง เช่น *นกฮูกบินออกมาจึงทำให้เขาตกจากต้นไม้และหมาตัวนั้น#* (9:1) หน่วยย่อยประเภทนี้ปรากฏในการเล่าเรื่องของเด็กกลุ่มอายุ 5 ปี 9 ปี และ 11 ปี
8. อนุประโยคกับหน่วยที่ไม่เป็นหน่วยสร้าง เช่น *เด็บบี้ได้เสียใจที่วากับเพื่อนรักของ#* (9:4) หน่วยย่อยประเภทนี้ปรากฏในการเล่าเรื่องของผู้เล่าเรื่องทุกกลุ่มอายุ
9. หน่วยที่ไม่เป็นหน่วยสร้างกับวลี เช่น *เอ็งเอ็งเอ็งเอ็งปรี๊ดเจ้าดึกก็นั่น#* (ผู้ใหญ่:1) หน่วยย่อยประเภทนี้ปรากฏในการเล่าเรื่องของผู้เล่าเรื่องกลุ่มผู้ใหญ่

จากการทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ที่ได้กล่าวแล้วในบทที่ 2 ผู้วิจัยไม่พบงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพัฒนาการทางด้านโครงสร้างของหน่วยถ้อย งานวิจัยที่ใกล้เคียงกับงานวิจัยนี้มากที่สุด คืองานวิจัยของเบอร์แมนและสโลบิน (Berman and Slobin, 1994) ที่ศึกษาเกี่ยวกับพัฒนาการทางด้านโครงสร้างทางวากยสัมพันธ์ในการเล่าเรื่องภาษาตุรกี ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าความซับซ้อนของโครงสร้างทางวากยสัมพันธ์ในการเล่าเรื่องเพิ่มขึ้นตามอายุ กลุ่มเด็กอายุน้อยที่สุดจะเล่าเรื่องโดยใช้อุปประโยคสามัญที่ปรากฏอิสระได้ (simple independent clause) เป็นจำนวนมากที่สุด คิดเป็นอัตราร้อยละ 90.1 และเล่าเรื่องโดยใช้อุปประโยคซับซ้อน (complex clause) ได้แก่ อนุประโยคหลัก (main clause) และอนุประโยครอง (subordinate clause) น้อยที่สุด คิดเป็นอัตรา ร้อยละ 9.9 อย่างไรก็ตาม การใช้อุปประโยคสามัญที่ปรากฏอิสระได้ในการเล่าเรื่องจะค่อยๆ ลดลงตามกลุ่มอายุ เด็กกลุ่มอายุ 5 ปี ร้อยละ 73.8 เด็กกลุ่มอายุ 9 ปี ร้อยละ 64.7 และกลุ่มผู้ใหญ่ ร้อยละ 55.0 ในขณะที่การใช้อุปประโยคซับซ้อนจะเพิ่มขึ้นอย่างเห็นได้ชัดในกลุ่มเด็กอายุ 5 ปี ร้อยละ 26.1 กลุ่มอายุ 9 ปี ร้อยละ 35.2 และกลุ่มผู้ใหญ่ 45.0

จากผลการวิจัยดังกล่าว ผู้วิจัยจึงตั้งสมมติฐานของการวิจัยนี้ว่า หน่วยถ้อยที่เป็นประโยคความเดียวในการเล่าเรื่องลดลง ในขณะที่หน่วยถ้อยที่เป็นประโยคความรวม ประโยคความซ้อน อนุประโยคเชื่อม และอนุประโยคขยายเพิ่มขึ้น ถึงแม้ว่า งานวิจัยนี้จะเป็นงานวิจัยแบบล่างขึ้นบน ซึ่งต่างจากงานวิจัยของเบอร์แมนและสโลบิน (Berman and Slobin, 1994) ซึ่งเป็นงานวิจัยแบบบนลงล่างก็ตาม

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 5: โครงสร้างของหน่วยย่อยในการเล่าเรื่องของเด็ก 4 กลุ่มอายุ และกลุ่มผู้ใหญ่

โครงสร้างของหน่วยย่อย	กลุ่มอายุของผู้เล่าเรื่อง											
	3 ปี		5 ปี		9 ปี		11 ปี		ผู้ใหญ่			
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%		
ประโยคความเดียว	131	25.74	176	23.37	271	25.07	258	26.52	397	27.82		
ประโยคความรวม	39	7.66	45	5.98	48	4.44	55	5.65	82	5.75		
ประโยคความซ้อน	28	5.50	47	6.24	70	6.48	59	6.06	179	12.54		
รวมหน่วยย่อยที่เป็นประโยค	198	38.90	268	35.59	389	35.99	372	38.23	658	46.11		
อนุประโยคเชื่อม	189	37.13	202	26.83	177	16.37	156	16.03	221	15.49		
อนุประโยคขยาย	5	0.98	27	3.59	39	3.61	24	2.47	67	4.70		
รวมหน่วยย่อยที่เป็นอนุประโยค	194	38.11	229	30.41	216	19.98	180	18.50	288	20.18		
นามวลี	28	5.50	59	7.84	157	14.52	128	13.16	147	10.30		
กริยาวลี	21	4.13	31	4.12	57	5.27	71	7.30	52	3.64		
บุพบทวลี	3	0.59	17	2.26	36	3.33	29	2.98	44	3.08		
วิเศษณ์วลี			2	0.27	8	0.74	1	0.10	8	0.56		
คุณศัพท์วลี					2	0.19	2	0.21	5	0.35		
รวมหน่วยย่อยที่เป็นวลี	52	10.22	109	14.48	260	24.05	231	23.74	256	17.94		
หน่วยย่อยที่ไม่เป็นหน่วยสร้าง	65	12.77	147	19.52	216	19.98	190	19.53	225	15.77		
รวมหน่วยย่อยที่ไม่เป็นหน่วยสร้าง	65	12.77	147	19.52	216	19.98	190	19.53	225	15.77		
รวมโครงสร้างของหน่วยย่อย	509	100.00	753	100.00	1081	100.00	973	100.00	1427	100.00		

จากตารางที่ 5 ซึ่งแสดงให้เห็นจำนวนของหน่วยถ้อยแต่ละประเภทในการเล่าเรื่องของเด็ก 4 กลุ่มอายุและผู้ใหญ่ และอัตราส่วนของหน่วยถ้อยแต่ละประเภท กับจำนวนของหน่วยถ้อยทั้งหมด จะเห็นได้ว่าการปรากฏของหน่วยถ้อยแต่ละประเภทในแต่ละกลุ่มอายุไม่เหมือนกัน เนื่องจากหน่วยถ้อยบางประเภทไม่ปรากฏในการเล่าเรื่องของเด็กบางกลุ่มอายุ หน่วยถ้อยที่เป็นวิเศษณ์วลี และคุณศัพท์วลี ไม่ปรากฏในการเล่าเรื่องของเด็กกลุ่มอายุ 3 ปี และหน่วยถ้อยที่เป็นคุณศัพท์วลี ไม่ปรากฏในการเล่าเรื่องของเด็กกลุ่มอายุ 5 ปี

ตารางข้างต้นแสดงให้เห็นว่า เด็กกลุ่มอายุ 3 ปี และ 5 ปี เล่าเรื่องโดยใช้หน่วยถ้อยที่เป็นประโยคและอนุประโยคเป็นจำนวนใกล้เคียงกัน แต่ใช้หน่วยถ้อยที่เป็นประโยคมากกว่าเล็กน้อย คือใช้หน่วยถ้อยที่เป็นประโยคร้อยละ 38.90 และใช้หน่วยถ้อยที่เป็นอนุประโยคร้อยละ 38.11 ในกลุ่มอายุ 3 ปี ใช้หน่วยถ้อยที่เป็นประโยคร้อยละ 35.59 และใช้หน่วยถ้อยที่เป็นอนุประโยคร้อยละ 30.41 ในกลุ่มอายุ 5 ปี สำหรับเด็กกลุ่มอายุ 9 ปี และ 11 ปี เล่าเรื่องโดยใช้หน่วยถ้อยที่เป็นประโยคมากที่สุด รองลงมาได้แก่หน่วยถ้อยที่เป็นวลี คือใช้หน่วยถ้อยที่เป็นประโยคร้อยละ 35.99 และใช้หน่วยถ้อยที่เป็นวลีร้อยละ 24.05 ในกลุ่มอายุ 9 ปี ใช้หน่วยถ้อยที่เป็นประโยคร้อยละ 38.23 และใช้หน่วยถ้อยที่เป็นวลีร้อยละ 23.74 ในกลุ่มอายุ 11 ปี ส่วนกลุ่มผู้ใหญ่เล่าเรื่องโดยใช้หน่วยถ้อยที่เป็นประโยคมากที่สุด เช่นเดียวกับเด็กทั้ง 4 กลุ่มอายุ อย่างไรก็ตาม การใช้หน่วยถ้อยที่เป็นประโยคของกลุ่มผู้ใหญ่มีจำนวนมากที่สุดเมื่อเทียบกับกลุ่มเด็ก คือร้อยละ 46.11 หน่วยถ้อยที่ผู้ใหญ่ใช้ในการเล่าเรื่องรองลงมา ได้แก่ หน่วยถ้อยที่เป็นอนุประโยค เช่นเดียวกับเด็กกลุ่มอายุ 3 ปี และ 5 ปี แต่ในกลุ่มผู้ใหญ่มีจำนวนน้อยกว่ามาก คือ ร้อยละ 20.18 ซึ่งใกล้เคียงกับจำนวนการใช้หน่วยถ้อยที่เป็นอนุประโยคของเด็กกลุ่มอายุ 9 ปี และ 11 ปี คือร้อยละ 19.98 และ 18.50 ตามลำดับ ส่วนการใช้หน่วยถ้อยที่เป็นวลีในการเล่าเรื่องของกลุ่มผู้ใหญ่มีจำนวนใกล้เคียงกับหน่วยถ้อยที่เป็นอนุประโยค คือร้อยละ 17.94 ซึ่งสูงกว่าจำนวนการใช้หน่วยถ้อยที่เป็นวลีของเด็กกลุ่มอายุ 3 ปี และ 5 ปี คือ ร้อยละ 10.22 และ 14.48 ตามลำดับ แต่ต่ำกว่าจำนวนการใช้หน่วยถ้อยที่เป็นวลีของเด็กกลุ่มอายุ 9 ปี และ 11 ปี

การใช้หน่วยถ้อยที่เป็นประโยคความเดียว ซึ่งมีลักษณะเช่นเดียวกับอนุประโยคสามัญที่ปรากฏอิสระได้ (simple independent clause) ในงานวิจัยของเบอร์แมนและสโลบิน (Berman and Slobin, 1994) มีจำนวนใกล้เคียงกันในทุกกลุ่มอายุ แต่สูงที่สุดในกลุ่มผู้ใหญ่ คือร้อยละ 27.82

การใช้หน่วยถ้อยที่เป็นประโยคความรวมและอนุประโยคเชื่อมมีจำนวนลดลงตามอายุ โดยการใช้หน่วยถ้อยที่เป็นประโยคความรวมมีจำนวนสูงที่สุดในเด็กกลุ่มอายุ 3 ปี คือร้อยละ 7.66 ส่วนเด็กกลุ่มอายุ 5 ปี 9 ปี 11 ปี และกลุ่มผู้ใหญ่มีการใช้หน่วยถ้อยที่เป็นประโยคความรวมเป็นจำนวนใกล้เคียงกัน คือร้อยละ 5.98, 4.44, 5.85 และ 5.75 ตามลำดับ ส่วนการใช้หน่วยถ้อยที่เป็น

อนุประโยคเชื่อมมีจำนวนสูงที่สุดในเด็กกลุ่มอายุ 3 ปี คือร้อยละ 37.13 และมีจำนวนลดลงตามอายุอย่างเห็นได้ชัด คือร้อยละ 26.83, 16.37, 16.03 และ 15.49 ในเด็กกลุ่มอายุ 5 ปี 9 ปี 11 ปี และกลุ่มผู้ใหญ่ ตามลำดับ

อย่างไรก็ตาม การใช้หน่วยถ้อยที่เป็นประโยคความซ้อนและอนุประโยคขยาย กลับแสดงให้เห็นจำนวนที่เพิ่มขึ้นตามอายุอย่างชัดเจน การใช้หน่วยถ้อยที่เป็นประโยคความซ้อนของเด็กกลุ่มอายุ 3 ปี มีจำนวนน้อยที่สุด คือร้อยละ 5.50 ส่วนเด็กกลุ่มอายุ 5 ปี 9 ปี และ 11 ปี มีการใช้หน่วยถ้อยที่เป็นประโยคความซ้อนเป็นจำนวนใกล้เคียงกัน คือร้อยละ 6.24, 6.48 และ 6.06 ตามลำดับ แต่การใช้หน่วยถ้อยที่เป็นประโยคความซ้อนของผู้ใหญ่มีจำนวนสูงที่สุด คือร้อยละ 12.54 การใช้หน่วยถ้อยที่เป็นอนุประโยคขยายของเด็กกลุ่มอายุ 3 ปี มีจำนวนน้อยที่สุด คือร้อยละ 0.98 ส่วนเด็กกลุ่มอายุ 5 ปี 9 ปี และ 11 ปี มีการใช้หน่วยถ้อยที่เป็นอนุประโยคขยายเป็นจำนวนใกล้เคียงกัน คือร้อยละ 3.59, 3.61 และ 2.47 ตามลำดับ และการใช้หน่วยถ้อยที่เป็นอนุประโยคขยายของผู้ใหญ่มีจำนวนสูงที่สุด คือร้อยละ 4.70

สำหรับการใช้หน่วยถ้อยที่เป็นวลี พบว่า ผู้เล่าเรื่องทุกกลุ่มอายุมีการใช้หน่วยถ้อยที่เป็นนามวลีมากที่สุด นอกจากนี้ การใช้หน่วยถ้อยที่เป็นนามวลีและกริยาวลีมีพัฒนาการตามอายุ เด็กกลุ่มอายุ 3 ปี มีการใช้หน่วยถ้อยที่เป็นนามวลีน้อยที่สุด คือร้อยละ 5.50 เด็กกลุ่มอายุ 5 ปี มีการใช้หน่วยถ้อยที่เป็นนามวลีร้อยละ 7.84 เด็กกลุ่มอายุ 9 ปี และ 11 ปี มีการใช้หน่วยถ้อยที่เป็นนามวลีเป็นจำนวนใกล้เคียงกัน คือร้อยละ 14.52 และ 13.16 แต่กลุ่มผู้ใหญ่กลับมีการใช้หน่วยถ้อยที่เป็นนามวลีลดลง คือร้อยละ 10.30 การใช้หน่วยถ้อยที่เป็นกริยาวลีของเด็กกลุ่มอายุ 3 ปี และ 5 ปี มีจำนวนใกล้เคียงกันมาก คือร้อยละ 4.13 และ 4.12 ตามลำดับ เด็กกลุ่มอายุ 11 ปี มีการใช้หน่วยถ้อยที่เป็นกริยาวลีสูงที่สุด คือร้อยละ 7.30 และกลุ่มผู้ใหญ่มีการใช้หน่วยถ้อยที่เป็นกริยาวลีต่ำที่สุด คือร้อยละ 3.08 การใช้หน่วยถ้อยที่เป็นบุพบทมีจำนวนน้อยที่สุดในเด็กกลุ่มอายุ 3 ปี คือร้อยละ 0.59 ส่วนเด็กกลุ่มอายุ 5 ปี 9 ปี 11 ปี และกลุ่มผู้ใหญ่มีการใช้หน่วยถ้อยที่เป็นบุพบทวลีใกล้เคียงกัน คือร้อยละ 2.26, 3.33, 2.98 และ 3.08 ตามลำดับ ส่วนหน่วยถ้อยที่เป็นวิเศษณ์วลีไม่ปรากฏในการเล่าเรื่องของเด็กกลุ่มอายุ 3 ปี และหน่วยถ้อยที่เป็นคุณศัพท์วลีไม่ปรากฏในการเล่าเรื่องของเด็กกลุ่มอายุ 3 ปี และ 5 ปี

สำหรับหน่วยถ้อยที่ไม่เป็นหน่วยสร้าง พบว่าเด็กกลุ่มอายุ 3 ปี มีการใช้หน่วยถ้อยที่ไม่เป็นหน่วยสร้างน้อยที่สุด คือร้อยละ 12.77 ส่วนเด็กกลุ่มอายุ 5 ปี 9 ปี และ 11 ปี มีการใช้หน่วยถ้อยที่ไม่เป็นหน่วยสร้างเป็นจำนวนใกล้เคียงกัน คือร้อยละ 19.52, 19.98 และ 19.53 ตามลำดับ แต่การใช้หน่วยถ้อยที่ไม่เป็นหน่วยสร้างในกลุ่มผู้ใหญ่กลับมีจำนวนต่ำลง ถึงแม้ว่าจะยังคงมีจำนวนสูงกว่าเด็กกลุ่มอายุ 3 ปี คือร้อยละ 15.77

5.2 หน่วยถ้อยที่เป็นประโยค

หน่วยถ้อยที่เป็นประโยคที่พบในการวิจัยนี้มี 3 ประเภท คือ ประโยคความเดียว ประโยคความรวม และประโยคความซ้อน

ตารางที่ 6: หน่วยถ้อยที่เป็นประโยคของเด็ก 4 กลุ่มอายุ และกลุ่มผู้ใหญ

โครงสร้างของหน่วยถ้อย	กลุ่มอายุของผู้เล่าเรื่อง									
	3 ปี		5 ปี		9 ปี		11 ปี		ผู้ใหญ่	
		%		%		%		%		%
ประโยคความเดียว	131	66.16	176	65.67	271	69.67	258	69.35	397	60.34
ประโยคความรวม	39	19.70	45	16.79	48	12.34	55	14.79	82	12.46
ประโยคความซ้อน	28	14.14	47	14.54	70	17.99	59	15.86	179	27.20
รวม	198	100.00	268	100.00	389	100.00	372	100.00	658	100.00

จากตารางที่ 6 แสดงการเปรียบเทียบจำนวนของหน่วยถ้อยที่เป็นประโยคแต่ละประเภทในการเล่าเรื่องของเด็ก 4 กลุ่มอายุและผู้ใหญ่ และอัตราส่วนของหน่วยถ้อยที่เป็นประโยคแต่ละประเภทกับหน่วยถ้อยที่เป็นประโยคทั้งหมด จะเห็นได้ว่า การใช้หน่วยถ้อยที่เป็นประโยคความเดียวของผู้เล่าเรื่องทุกกลุ่มอายุมีจำนวนใกล้เคียงกัน แต่ต่ำที่สุดในกลุ่มผู้ใหญ่ คือร้อยละ 60.34 การใช้หน่วยถ้อยที่เป็นประโยคความรวมของเด็กกลุ่มอายุ 3 ปี มีจำนวนสูงที่สุด คือร้อยละ 19.70 ในขณะที่การใช้หน่วยถ้อยที่เป็นประโยคความซ้อนของเด็กกลุ่มนี้มีจำนวนต่ำที่สุด คือ ร้อยละ 14.14 การใช้หน่วยถ้อยที่เป็นประโยคความรวมในกลุ่มผู้ใหญ่มีจำนวนใกล้เคียงกับเด็กกลุ่มอายุ 9 ปี คือร้อยละ 12.46 แต่การใช้หน่วยถ้อยที่เป็นประโยคความซ้อนของกลุ่มผู้ใหญ่มีจำนวนสูงที่สุด คือร้อยละ 27.20

5.3 หน่วยถ้อยที่เป็นอนุประโยค

หน่วยถ้อยที่เป็นอนุประโยคที่พบในการวิจัยนี้มี 2 ประเภท คือ อนุประโยคเชื่อม และอนุประโยคขยาย

ตารางที่ 7: หน่วยถ้อยที่เป็นอนุประโยคของเด็ก 4 กลุ่มอายุ และกลุ่มผู้ใหญ่

โครงสร้างของหน่วย ถ้อย	กลุ่มอายุของผู้เล่าเรื่อง									
	3 ปี		5 ปี		9 ปี		11 ปี		ผู้ใหญ่	
		%		%		%		%		%
อนุประโยคเชื่อม	189	97.42	202	88.21	177	81.94	156	86.67	221	76.74
อนุประโยคขยาย	5	2.58	27	11.79	39	18.06	24	13.33	67	23.26
รวม	194	100.00	229	100.00	216	100.00	180	100.00	288	100.00

จากตารางที่ 7 แสดงการเปรียบเทียบจำนวนของหน่วยถ้อยที่เป็นอนุประโยคแต่ละประเภทในการเล่าเรื่องของเด็ก 4 กลุ่มอายุและผู้ใหญ่ และอัตราส่วนของหน่วยถ้อยที่เป็นอนุประโยคแต่ละประเภทกับหน่วยถ้อยที่เป็นอนุประโยคทั้งหมด จะเห็นได้ว่า การใช้หน่วยถ้อยที่เป็นอนุประโยคเชื่อมของเด็กกลุ่มอายุ 3 ปี มีจำนวนสูงที่สุด คือร้อยละ 97.42 ในขณะที่การใช้หน่วยถ้อยที่เป็นอนุประโยคเชื่อมของกลุ่มผู้ใหญ่มีจำนวนต่ำที่สุด คือร้อยละ 76.74 แต่การใช้หน่วยถ้อยที่เป็นอนุประโยคขยายของเด็กกลุ่มอายุ 3 ปี กลับมีจำนวนต่ำที่สุด คือร้อยละ 2.58 ในขณะที่การใช้หน่วยถ้อยที่เป็นประโยคขยายของกลุ่มผู้ใหญ่มีจำนวนสูงที่สุด ถึงร้อยละ 23.26

5.4 หน่วยถ้อยที่เป็นวลี

หน่วยถ้อยที่เป็นวลีที่พบในการวิจัยนี้มี 5 ประเภท คือ นามวลี กริยาวลี บุพบทวลี วิเศษณ์วลี และคุณศัพท์วลี

ตารางที่ 8: หน่วยถ้อยที่เป็นวลีของเด็ก 4 กลุ่มอายุ และกลุ่มผู้ใหญ่

โครงสร้างของหน่วย ถ้อย	กลุ่มอายุของผู้เล่าเรื่อง									
	3 ปี		5 ปี		9 ปี		11 ปี		ผู้ใหญ่	
		%		%		%		%		%
นามวลี	28	53.85	59	54.13	157	60.38	128	55.41	147	57.42
กริยาวลี	21	40.38	31	28.44	57	21.92	71	30.74	52	20.31
บุพบทวลี	3	5.77	17	15.60	36	13.85	29	12.55	44	17.19
วิเศษณ์วลี			2	1.83	8	3.08	1	0.43	8	3.13
คุณศัพท์วลี					2	0.77	2	0.87	5	1.95
รวม	52	100.00	109	100.00	260	100.00	231	100.00	256	100.00

จากตารางที่ 8 แสดงการเปรียบเทียบจำนวนของหน่วยย่อยที่เป็นวลีแต่ละประเภทในการเล่าเรื่องของเด็ก 4 กลุ่มอายุและผู้ใหญ่ และอัตราส่วนของหน่วยย่อยที่เป็นวลีแต่ละประเภทกับหน่วยย่อยที่เป็นวลีทั้งหมด จะเห็นได้ว่า ผู้เล่าเรื่องทุกกลุ่มอายุมีการใช้หน่วยย่อยที่เป็นนามวลีมากที่สุด การใช้หน่วยย่อยที่เป็นนามวลีของผู้เล่าเรื่องทุกกลุ่มอายุมีจำนวนใกล้เคียงกัน แต่ต่ำที่สุดในเด็กกลุ่มอายุ 3 ปี คือร้อยละ 53.85 ในขณะที่การใช้หน่วยย่อยที่เป็นกริยาวลีของเด็กกลุ่มอายุ 3 ปี มีจำนวนสูงที่สุด คือร้อยละ 40.38 การใช้หน่วยย่อยที่เป็นกริยาวลีมีจำนวนต่ำที่สุดในกลุ่มผู้ใหญ่ คือร้อยละ 20.31 การใช้หน่วยย่อยที่เป็นบุพบทวลีมีจำนวนต่ำที่สุดในเด็กกลุ่มอายุ 3 ปี ในขณะที่การใช้หน่วยย่อยที่เป็นบุพบทวลีในกลุ่มผู้ใหญ่มีจำนวนสูงที่สุด คือร้อยละ 17.19 หน่วยย่อยที่เป็นวิเศษณ์วลี ไม่ปรากฏในการเล่าเรื่องของเด็กกลุ่มอายุ 3 ปี และมีจำนวนสูงที่สุดในการเล่าเรื่องของกลุ่มผู้ใหญ่ คือร้อยละ 3.13 ส่วนหน่วยย่อยที่เป็นคุณศัพท์วลี ไม่ปรากฏในการเล่าเรื่องของเด็กกลุ่มอายุ 3 ปี และ 5 ปี และมีจำนวนเพิ่มขึ้นตามอายุ คือร้อยละ 0.77, 0.87 และ 1.95 ในเด็กกลุ่มอายุ 9 ปี 11 ปี และกลุ่มผู้ใหญ่ ตามลำดับ

การใช้หน่วยย่อยที่เป็นประโยคความเดียว ประโยคความรวม และอนุประโยคเชื่อมมีจำนวนมากในเด็กกลุ่มอายุน้อย แต่ค่อยๆ ลดลงในเด็กกลุ่มอายุมาก และกลุ่มผู้ใหญ่ ในขณะที่หน่วยย่อยที่เป็นประโยคความซ้อนและอนุประโยคขยายมีพัฒนาการตามกลุ่มอายุ อาจอธิบายได้ว่า เนื่องจากการเล่าเรื่องเป็นลักษณะของภาษาที่ใช้สื่อที่เป็นเสียงพูด จึงต้องมีกลไกในการช่วยจำ ซึ่งสุดาดพร ลักษณะนิยานวิน (2537) ได้สรุปลักษณะของภาษาที่ใช้สื่อที่เป็นเสียงพูดคือ (1) มีความสั้นและเรียงง่ายของคำพูด (2) มีการเสนอความ เป็นการเพิ่มความเข้าไปเรื่อยๆ โดยใช้ประโยคความเดียว ไม่ใช้ประโยคความซ้อน และความที่เสนอแยกเป็นส่วนๆ (additive and aggregative) (3) มีการซ้ำ (repetition) ทั้งการซ้ำรูปหรือซ้ำความ และมีการเหลื่อมซ้อนกันของความ (overlapping)

คำอธิบายของสุดาดพร ลักษณะนิยานวิน (2537) ดังกล่าวอาจนำมาใช้อธิบายผลการวิเคราะห์โครงสร้างของหน่วยย่อยได้ว่า เด็กอายุน้อยมีการใช้โครงสร้างของหน่วยย่อยที่เสนอความโดยแยกความเป็นส่วนเล็กๆ (mosaic) และเพิ่มเข้าไปเรื่อยๆ (additive) มาก แต่เมื่อเด็กเติบโตขึ้น การเล่าเรื่องอาศัยประสบการณ์ จินตนาการ และพัฒนาการทางภาษาที่มากขึ้น จึงมีการเล่าเรื่องโดยเพิ่มเรื่องราวของตนเองเข้าไป และเริ่มใช้โครงสร้างของหน่วยย่อยที่ซับซ้อนในลักษณะขยายความ (subordinative) เพิ่มขึ้น

การใช้หน่วยย่อยที่เป็นนามวลีมีปริมาณมากที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับหน่วยย่อยที่เป็นวลีทั้งหมด และมีพัฒนาการตามอายุ แต่กลับมีปริมาณลดลงในกลุ่มผู้ใหญ่ เช่นเดียวกับหน่วยย่อยที่เป็นกริยาวลี ในขณะที่หน่วยย่อยที่เป็นบุพบทวลีมีจำนวนเพิ่มขึ้นตามอายุ อาจอธิบายได้ว่า ภาพ

ที่ใช้ในการเล่าเรื่องในงานวิจัยนี้เป็นภาพนิ่ง ซึ่งมีสรรพสิ่งในภาพมาก แต่มีการแสดงอาการน้อย ทำให้มีการใช้หน่วยถ้อยที่เป็นนามวลีมากที่สุดในทุกกลุ่มอายุ นอกจากนี้ การเล่าเรื่องของเด็กอายุมากซึ่งมีประสบการณ์และจินตนาการมากกว่าเด็กอายุน้อย มีการเพิ่มเรื่องราวของตนเองเข้าไปด้วย ทำให้หน่วยถ้อยที่เป็นนามวลีมีจำนวนเพิ่มขึ้นตามอายุในกลุ่มเด็ก ส่วนการเล่าเรื่องของผู้ใหญ่มีการเล่าเรื่องโดยขยายความในแง่ของเวลาและสถานที่มากขึ้น ทำให้หน่วยถ้อยที่เป็นบุพบทวลีเพิ่มขึ้น

ส่วนการที่หน่วยถ้อยที่ไม่เป็นหน่วยสร้างของกลุ่มเด็กมีจำนวนเพิ่มขึ้นตามอายุ แต่กลับมีจำนวนลดลงในกลุ่มผู้ใหญ่ อาจอธิบายได้ว่า เด็กกลุ่มอายุ 3 ปี มีการเล่าเรื่องโดยเสนอความความโดยแบ่งความออกเป็นส่วนเล็กๆ แยกจากกัน (mosaic) แล้วเพิ่มความเข้าไปเรื่อยๆ (additive) ในขณะที่เด็กอายุมากเริ่มใช้โครงสร้างของหน่วยถ้อยที่ซับซ้อนในลักษณะขยายความ (subordinative) เพิ่มขึ้น อย่างไรก็ตาม บางครั้งเด็กก็ยังไม่สามารถทำได้สมบูรณ์ เด็กอายุมากจึงมีหน่วยถ้อยที่ไม่เป็นหน่วยสร้างมากขึ้น แต่กลุ่มผู้ใหญ่เริ่มมีน้อยลง

5.5 ความซับซ้อนของโครงสร้างของหน่วยถ้อยที่เป็นประโยค

การวิเคราะห์ความซับซ้อนของโครงสร้างของหน่วยถ้อยที่เป็นประโยค ผู้วิจัยใช้วิธีวิเคราะห์หน่วยประชิด (Immediate Constituents) ผลการวิเคราะห์แสดงให้เห็นว่าโครงสร้างของหน่วยถ้อยมีความซับซ้อนมากขึ้นตามกลุ่มอายุ ดังนี้

5.5.1 ประโยคความเดียว

โครงสร้างของหน่วยถ้อยที่เป็นประโยคความเดียวของเด็กกลุ่มอายุ 3 ปี มีความซับซ้อนน้อยมาก นามวลีและกริยาวลีที่เป็นส่วนประกอบของประโยคความเดียวส่วนใหญ่เป็นคำๆ เดียว ส่วนการใช้บุพบทวลี วิเศษณ์วลี และคุณศัพท์วลีเป็นส่วนขยายมีน้อยมาก ตัวอย่างเช่น [[เด็ก][นั่ง]]# (3:1) [[มี][ผ้าเช็ดหน้า]]## (3:2) [[กบ][กระโดด]]# (3:2)

โครงสร้างของหน่วยถ้อยที่เป็นประโยคความเดียวของเด็กกลุ่มอายุ 5 ปี เริ่มมีความซับซ้อนมากขึ้น นามวลีและกริยาวลีที่เป็นส่วนประกอบของประโยคความเดียวส่วนใหญ่ยังเป็นคำๆ เดียว แต่เริ่มมีการใช้บุพบทวลี วิเศษณ์วลี และคุณศัพท์วลีเป็นส่วนขยายเพิ่มขึ้น ตัวอย่างเช่น [[ตะปป][รังผึ้ง]]## (5:1) [[เขา][กำลังดู][หมา]]# (5:2) [[ทำ][อะไร][กับ][กบ]]# (5:2)

โครงสร้างของหน่วยถ้อยที่เป็นประโยคความเดียวของเด็กกลุ่มอายุ 9 ปี เริ่มมีความซับซ้อนมากขึ้น นามวลีและกริยาวลีที่เป็นส่วนประกอบของประโยคความเดียวเริ่มมีส่วนขยายมากขึ้น และมีการใช้บุพบทวลี วิเศษณ์วลี และคุณศัพท์วลีเป็นส่วนขยายเพิ่ม

ขึ้น ตัวอย่างเช่น [[ตอนรุ่งเช้า][ไม่พบ][กบ]]# (9:1) [[ตกลงไป][ใน][น้ำ]]## (9:1) [[วันนั้น][เขา][จับ][กบ][ได้]]# (9:2)

โครงสร้างของหน่วยย่อยที่เป็นประโยคความเดียวของเด็กกลุ่มอายุ 11 ปี มีความซับซ้อนมากขึ้น นามวลีและกริยาวลีที่เป็นส่วนประกอบของประโยคความเดียวมีส่วนขยายมาก และมีการใช้บุพบทวลี วิเศษณ์วลี และคุณศัพท์วลีเป็นส่วนขยายเพิ่มขึ้น ตัวอย่างเช่น [[เขา][ออกไปตามหา][ที่][ทุ่งกว้าง]]# (11:1) [[กบตัวนั้น][หายไปแล้ว]]## (11:1) [[ทอมและหมาของทอม][ได้หลับไป]]# (11:5)

โครงสร้างของหน่วยย่อยที่เป็นประโยคความเดียวของกลุ่มผู้ใหญ่ มีความซับซ้อนมาก นามวลีและกริยาวลีที่เป็นส่วนประกอบของประโยคความเดียวมีส่วนขยายมาก และมีการใช้บุพบทวลี วิเศษณ์วลี และคุณศัพท์วลีเป็นส่วนขยาย ตัวอย่างเช่น [[กำลังย่องออกมา][จาก][ขุด]]# (ผู้ใหญ่:1) [[เจ้าฟอกกี้][จะแอบลงไป][ใน][รูนี้]]# (ผู้ใหญ่:6) [[แสดง][ความยินดี][ด้วยการเลีย]]# (ผู้ใหญ่:7)

5.5.2 ประโยคความรวม

โครงสร้างของหน่วยย่อยที่เป็นประโยคความรวมของเด็กกลุ่มอายุ 3 ปี มีความซับซ้อนน้อยมาก นามวลีและกริยาวลีที่เป็นส่วนประกอบของประโยคความรวมส่วนใหญ่เป็นคำๆ เดียว การใช้บุพบทวลี วิเศษณ์วลี และคุณศัพท์วลีเป็นส่วนขยายมีน้อยมาก คำเชื่อมที่เด็กกลุ่มอายุ 3 ปี ใช้ส่วนใหญ่คือ 'ก็' 'แล้ว' 'แล้ว...ก็' หรือไม่มีการใช้คำเชื่อม ตัวอย่างเช่น [[[เด็ก][นั่งดู][หมา]][[ดู][กบ]]]## (3:1) [[[หมา][ล้วงดู]][[ก็][ไม่มี][กบ]]]# (3:2)

โครงสร้างของหน่วยย่อยที่เป็นประโยคความรวมของเด็กกลุ่มอายุ 5 ปี เริ่มมีความซับซ้อนมากขึ้น นามวลีและกริยาวลีที่เป็นส่วนประกอบของประโยคความรวมส่วนใหญ่ยังเป็นคำๆ เดียว แต่เริ่มมีการใช้บุพบทวลี วิเศษณ์วลี และคุณศัพท์วลีเป็นส่วนขยาย คำเชื่อมที่เด็กกลุ่มอายุ 5 ปี ใช้ส่วนใหญ่คือ 'ก็' 'แล้ว...ก็' 'แล้ว' หรือไม่มีการใช้คำเชื่อม ตัวอย่างเช่น [[[เด็ก][ตก]][[แล้ว][เด็ก][ก็][ไปอยู่][บน][รินน้ำ]]]# (5:5) [[[ปีนไป]][[แล้ว][ก็][ไปเจอ][กบ]]]## (5:6)

โครงสร้างของหน่วยย่อยที่เป็นประโยคความรวมของเด็กกลุ่มอายุ 9 ปี เริ่มมีความซับซ้อนมากขึ้น นามวลีและกริยาวลีที่เป็นส่วนประกอบของประโยคความรวมเริ่มมีส่วนขยายมากขึ้น และมีการใช้บุพบทวลี วิเศษณ์วลี และคุณศัพท์วลีเป็นส่วนขยายเพิ่มขึ้น คำเชื่อมที่เด็กกลุ่มอายุ 9 ปี ใช้ส่วนใหญ่คือ 'ก็' 'จึง' 'และ' หรือไม่มีการใช้คำเชื่อม ตัวอย่างเช่น [[[เขา][จึง][เปิด][หน้าต่าง]][[ออกไปตะโกน]]]# (9:2) [[[จึง][ทำให้][หัว][ตกลงไป]][[ขุด][แก้ว][ก็][แตกเพี้ยง]]]# (9:5)

โครงสร้างของหน่วยย่อยที่เป็นประโยคความรวมของเด็กกลุ่มอายุ 11 ปี มีความซับซ้อนมากขึ้น นามวลีและกริยาวลีที่เป็นส่วนประกอบของประโยคความรวมมีส่วนขยายมาก และมีการใช้บุพบทวลี วิเศษณ์วลี และคุณศัพท์วลีเป็นส่วนขยายเพิ่มขึ้น ตัวอย่างเช่น คำเชื่อมที่เด็กกลุ่มอายุ 11 ปี ใช้ส่วนใหญ่คือ 'ก็' 'จึง' 'และ' หรือไม่มีการใช้คำเชื่อม ตัวอย่างเช่น [[[เขา][รีบเปลี่ยน][เสื้อผ้า]][[และ][ออกตามหา][กบตัวนั้น]]# (11:1) [[[เขา][เห็น][ท่อนไม้ท่อนหนึ่ง]][[เขา][ได้ยิน][เสียงกบของเขา]]# (11:1)

โครงสร้างของหน่วยย่อยที่เป็นประโยคความรวมของกลุ่มผู้ใหญ่ มีความซับซ้อนมาก นามวลีและกริยาวลีที่เป็นส่วนประกอบของประโยคความรวมมีส่วนขยายมาก และมีการใช้บุพบทวลี วิเศษณ์วลี และคุณศัพท์วลีเป็นส่วนขยาย คำเชื่อมที่กลุ่มผู้ใหญ่ ใช้ส่วนใหญ่คือ 'ก็' 'แล้วก็' 'และ' หรือไม่มีการใช้คำเชื่อม ตัวอย่างเช่น [[[ไปอยู่][กับ][เจ้านาย]][[และ][ไปเล่นกันให้สนุกเลย]]# (ผู้ใหญ่:2) [[[เขา][ตกใจมาก]][[แล้วเขา][ก็][ช่วยกันหา][กับ][เจ้าบ๊อบบี้]]# (ผู้ใหญ่:4)

5.5.3 ประโยคความซ้อน

โครงสร้างของหน่วยย่อยที่เป็นประโยคความซ้อนของเด็กกลุ่มอายุ 3 ปี มีความซับซ้อนน้อยมาก นามวลีและกริยาวลีที่เป็นส่วนประกอบของประโยคความซ้อนส่วนใหญ่เป็นคำๆ เดียว การใช้บุพบทวลี วิเศษณ์วลี และคุณศัพท์วลีเป็นส่วนขยายมีน้อยมาก คำเชื่อมที่เด็กกลุ่มอายุ 3 ปี ใช้ส่วนใหญ่คือ 'ว่า' 'ที่' ตัวอย่างเช่น [[[นี่ก]][[ว่า][กบ][อยู่][ใน][นี้]]]## (3:6) [[[มี][กบ][อยู่][ใน][โหล]]]# (3:6)

โครงสร้างของหน่วยย่อยที่เป็นประโยคความซ้อนของเด็กกลุ่มอายุ 5 ปี เริ่มมีความซับซ้อนมากขึ้น นามวลีและกริยาวลีที่เป็นส่วนประกอบของประโยคความซ้อนส่วนใหญ่ยังเป็นคำๆ เดียว แต่เริ่มมีการใช้บุพบทวลี วิเศษณ์วลี และคุณศัพท์วลีเป็นส่วนขยาย คำเชื่อมที่เด็กกลุ่มอายุ 5 ปี ใช้ส่วนใหญ่คือ 'ว่า' 'พอ' ตัวอย่างเช่น [[[เปิด][กิ่งไม้ดู]][[ว่า][มี][อะไร][อยู่][ใน][นั้น]]]# (5:1) [[[พอ][ดูเสร็จ]][[เขา][มองมาเห็น][กบสองตัว]]]# (5:2)

โครงสร้างของหน่วยย่อยที่เป็นประโยคความซ้อนของเด็กกลุ่มอายุ 9 ปี เริ่มมีความซับซ้อนมากขึ้น นามวลีและกริยาวลีที่เป็นส่วนประกอบของประโยคความซ้อนเริ่มมีส่วนขยายมากขึ้น และมีการใช้บุพบทวลี วิเศษณ์วลี และคุณศัพท์วลีเป็นส่วนขยายเพิ่มขึ้น คำเชื่อมที่เด็กกลุ่มอายุ 9 ปี ใช้ส่วนใหญ่คือ 'ว่า' 'ที่' ตัวอย่างเช่น [[[เมื่อ][มองมา][ที่][ขวดแก้ว]][[จึง][พบ][ว่า][มัน][หายไป]]]## (9:2) [[[เล่นอยู่][กับ][ต้นไม้]][[ซึ่ง][มี][รัง][ผึ้ง]]]## (9:2)

โครงสร้างของหน่วยย่อยที่เป็นประโยคความซ้อนของเด็กกลุ่มอายุ 11 ปี มีความซับซ้อนมากขึ้น นามวลีและกริยาวลีที่เป็นส่วนประกอบของประโยคความซ้อนมีส่วนขยาย

มาก และมีการใช้บุพบทวลี วิเศษณ์วลี และคุณศัพท์วลีเป็นส่วนขยายเพิ่มขึ้น ตัวอย่างเช่น คำเชื่อมที่เด็กกลุ่มอายุ 11 ปี ใช้ส่วนใหญ่คือ 'ว่า' 'ที่' ตัวอย่างเช่น [[[โทนี่][พบ]][[รู][อยู่][ที่][ดิน]]รูหนึ่ง]][[โทนี่][คิด]][[ว่า][มัน][ต้องเป็น[รูของกบ]แน่นแน]]# (11:4) [[[เพื่อ][จะดู]][[ว่า][กบ][อยู่รีเปล่า]]]## (11:10)

โครงสร้างของหน่วยถ้อยที่เป็นประโยคความซ้อนของกลุ่มผู้ใหญ่ มีความซับซ้อนมาก นามวลีและกริยาวลีที่เป็นส่วนประกอบของประโยคความซ้อนมีส่วนขยายมาก และมีการใช้บุพบทวลี วิเศษณ์วลี และคุณศัพท์วลีเป็นส่วนขยาย คำเชื่อมที่กลุ่มผู้ใหญ่ ใช้ส่วนใหญ่คือ 'ว่า' 'ที่' ตัวอย่างเช่น [[[ร่างของปีเตอร์และดิกกี]](ลอยลงมา)[[จาก][เบื้องบน]]][[ซึ่ง][สูง][[ประมาณ][หนึ่งเมตร]]]## (ผู้ใหญ่:1) [[[ที่เนี่ยะ][ถ้า][กบ][กลับมาเนี่ยะ]][[เรา][จะให้เขา]นอน][[ที่][ไหนล่ะ]]]## (ผู้ใหญ่:2)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย